

**ת"פ 22721/10 - מדינת ישראל נגד פיצה זיית פאי בע"מ, זיית
שאול**

בית משפט השלום בבא ר שבע

ת"פ 19-10-22721 מדינת ישראל נ' פיצה זיית פאי בע"מ ואח'
בפני כבוד השופט, סגנית הנשיא נועה קלראי
מדינת ישראל
מאשימה

נגד
נאשםות
1. פיצה זיית פאי בע"מ
2. זיית שאול

החלטה

1. בפני בקשה הנאשםות להורות על ביטול כתוב האישום נגד לפי סעיף 149(10) ביחד עם סעיף 57א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב 1982 (להלן - החסד"פ).

2. כנגד הנאשםות הוגש כתוב אישום המחייב להן 17 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד בגיןם לסעיפים 117(א)(6) ביחד עם סעיף 88(א) לחוק מס ערף מוסף, התשל"ו 1975 (להלן - חוק המע"מ) ביחד עם תקנה 23(ב)(1) לתקנות המע"מ.

נאשםת 1 הינה חברת בע"מ (להלן - "החברה") ונאשםת 2 הייתה המנהלת בפועל של החברה במועדים הרלוונטיים (להלן - "הנאשםת").

הדווחות שלא הוגשו במועד הם הדוחות התקופתיים לחודשים 2/15 ועד 6/17.

כתב האישום המקורי הוגש לבית המשפט ביום 19.10.2019.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ הנאשםת העלה מספר טענות. ביחס לחלק מהטענות הוצגו בפני מסמכים רלוונטיים והוא יתר עליהן חלק מטענותיו התקבלו על ידי המאשימה אשר הסכימה לבטל חלק מהאישומים. להלן אתמקד בטענות הצדדים אשר נותרו בחלוקת.

4. ב"כ הנאשםת ביקש להורות על ביטול כתוב האישום. לדבריו הנאשםת נחקרה לראשונה בחודש Mai 2015 וככתב האישום הוגש לראשונה בחולף למשך 4 שנים, באוקטובר 2019. לדבריו בראשות המס אין הפרדה בין היחידה החקורתת לתובעת, אין נהלים ליחידה החקורתת ועל כן משך הטיפול בתיק צריך להיות 18 חודשים מיום החקירה הראשונה ועד להגשת כתוב האישום.

עוד לדבריו, הנאשםת לא נחקרה על העבירות ביחס לדוחות 5/15 ו- 12/15 ויש למחוק עבירות אלו מכתב האישום.

5. המאשימה בתשובתה צינה כי נגד הנאשםת נפתחו 3 תיקי חקירה שונים, שניים מתוכם נפתחו בשנת 2015
עמוד 1

והשלישי נפתח בשנת 2017.

ביחס לתיק הראשון שנפתח בשנת 2015, ואשר במסגרתו נחקרו עבירות ביחס לדוחות תקופתיים 2/15 ו- 5/15 הסכימה המאשינה כי הוא אינו עומד בהנחיות היומם"ש ועל כן ביקשה המאשינה למחוק עבירות אלו מכתב האישום. (סע' 19 לתגובה המאשינה).

ביחס לעבירות 5/15 ו- 12/15 אשר עליו לא נחקרה הנאשנת, ציינה ב"כ המאשינה כי הנאשנת נחקרה בגין עבירות סמוכות בזמן, כי קיימה של חקירה אינה מהווה מחוסט בפני הגשת כתוב אישום, ובכל מקרה, לאור העובדה כי המאשינה ביקשה למחוק עבירות אחרות משנת 2015, לאור הسرת המחדל ביחס לדוחות אלו ולפניהם משורת הדין, ביקשה המאשינה למחוק גם את העבירות ביחס לדוחות 5/15 ו- 12/15 מכתב האישום (סע' 45-43 לתגובה המאשינה)

[עליה הרושם כי נפללה טעות הקלה בטיעוני המאשינה שכן היא מתיחסת לדוח 5/15 גם כדו"ח אותו הסכימה למחוק משום שאינו עומד בתנאי 57 א' וגם לדוח שאותו הסכימה למחוק לפנים משורת הדין בשל העדר חקירה והסרת המחדל. מנגד - אין כל התיחסות בטיעוני המאשינה לדוח התקופתי לתאריך 3/15 ולסיבתה שהחלטה להסירו מכתב האישום המתוקן. עליה הרושם (על פי מועד ביצוע העבירה), כי הוא שיר לתיק הראשון שנפתח בשנת 2015 ואינו עומד בהוראת סעיף 57 א' לחסד"פ].

sicomo של דבר, המאשינה קיבלה את טענות הנאשנת ביחס לעבירות נשוא הדוחות משנת 2015 ועל כן ביקשה להגיש כתוב אישום מתוקן, ממנו נמחקו העבירות ביחס לדוחות 2/15, 3/15, 5/15 ו- 12/15.

6. ביחס לתיק החקירה שנפתח בשנת 2017, ציינה המאשינה כי הוא הועבר ל התביעה בתאריך 12.2.17 והביקורת החזירה אותו להשלמת חקירה ביום 22.2.17. התיק חזר אל התביעה בגמר החקירה ביום 10.10.19 וככתב האישום הוגש ביום 4.1202.

לדברי ב"כ המאשינה, במועד הגשת כתוב האישום, הנחיית היומם"ש אשר הייתה בתקוף היא הנחיה הייעץ המשפטי לממשלה מס' 4.1202 - משך טיפול התביעה עד להגשת כתוב אישום. (להלן - "הנחה 4.1202") בנוסחה המקורי מאוגוסט 2010.

על פי הנחה שהיתה בתקוף באותו מועד, היה על התביעה להגיש כתוב אישום בעבירות מסווג עווון בתוקף 12 חודשים, כאשר השלמות חקירה עוצרות את משך זמן הטיפול של התביעה. על כן, לשיטתה, המאשינה הגישה את כתוב האישום בתוך סך הזמן הקבוע בהנchia.

7. באשר להימשכות שלמת החקירה, ציינה ב"כ מאשינה כי היחידה החקורת התבקרה לבצע השלמת חקירה של הנאשנת. היחידה החקורת זימנה את הנאשנת לחקירה מספר רב של פעמים לאורך התקופה, החוקרים התיצבו בביתה, שוחחו אליה טלפון ולאחר ניסיונות רבים, רק ביום 5.6.19 התיצבה הנאשנת לחקירה.

8. ב"כ המאשינה טענה כי אין לקבל את עמדת ב"כ הנאשנת לפיה יש לראות ביחידה החקירה וביחידת הבדיקות ברשות מע"מ, יחידה אחת, שכן עמדה זו מנוגדת להנחיות היומם"ש. והדגישה כי על פי נוסל היומם"ש, מנין התקופה שעל התביעה להגיש כתוב האישום מתחילה להימנות מיום קליטת התיק אצל התביעה.

9. Sicomo של דבר, המאשינה עטרה לדוחות את הבקשה לביטול האישומים בכל הנוגע לעבירות נשוא דוחות

10. בעקבות תגבורת המאשימה הגיע ב"כ הנואשתה שלמתה תגובה.

ב"כ הנואשת ציין, כי גם אם לשיטת המאשימה יש להתייחס בנפרד לכל אחד מתיקי החקירה, אז בין העבירות נשוא התקן השלישי, שנפתחה בשנת 2017, הנואשת נחקרה לראשונה ביום 6.2.17 ובעקבות שלמתה החקירה, נחקרה בשנית בתאריך 5.6.19.

לדבריו, הנואשת לא נחקרה במסגרת "שלמת החקירה" על דוחות 2015-2016, אלא רק על דוחות חדשים ביחס לעבירות שנערכו לאחר שהتابקשה שלמתה החקירה.

באשר להימשכות שלמתה החקירה, ציין ב"כ הנואשת כי הנואשת הזמנתה לראשונה לשלמתה חקירה בחלוף מעל 5 חודשים לאחר שהتابקשה שלמתה החקירה, לא ברור באיזה אופן זמננה הנואשת והאם ההזמננה הגיעה ליעדה. זימון נוסף נעשה בחלוף 5 חודשים נוספים, וגם ביחס לזמן הנוסף לא ברור אם הנואשת כלל קיבלה את הזמן. בחלוף כמנה מרוגע שהتابקשה שלמתה החקירה, בוצע ביקור בבית כתובות הנואשת והתברר כי אינה גרה בכתובת זו. בחלוף עוד למשך מ- 8 חודשים צוין כי זימון הנואשת עבר לביצוע במסירה אישית. אין אינדיקטיה לכך שבוצעה לה מסירה אישית. בחלוף למשך מ-5 חודשים נוספים עולה כי החוקרים שוחחו טלפונית עם הנואשת. זימנו אותה לחקירה ביום 25.3.19, קיבלו ממנה את כתובתה הנכונה. במועד זה הנואשת לא נחקרה, ואין לכך הסבר בחומר החקירה. בסופה של יום, בתאריך 4.6.19 הנואשת זמננה טלפונית ביום 19.5. התיצבה לחקירה מחדש.

לדברי ב"כ הנואשת עסוקין בהשלמת חקירה קצרה ואין כל הצדקה שתימשך למשך משנתים ורביע, זה מצב לא סביר שלא ניתן להשלים עמו.

לדבריו, המחוקק קבע כי יש לקבוע בונוהל את משך הליכי החקירה והעמדה לדין. בעוד נוהל כאמור קיים במשטרת ישראל, אין בנמצא נוהל ביחס ליחידה החוקרת ברשות המשס.

לשיטתו לא ניתן להשלים עם מצב בו תיקי החקירה ישכבו במשרדי רשות המס משך שנים ללא כל מגבלה, ולפיכך לשיטת ההגנה, כל עוד אין בנמצא נוהל כאמור, יש לספור את התקופה הרלוונטית מיום החקירה הראשונה של הנואשת ועד להגשת כתב האישום.

ב"כ הנואשת הפנה לעמדה דומה בה נקטה המאשימה עצמה בתיק אחר, שם הסכימה לבטל את כתב האישום.

11. סיכומו של דבר, לאור השינוי הממושך מעת חקירתה הראשונה של הנואשת משנת 2015 ועד להגשת כתב האישום למשך מ- 4 שנים לאחר מכן, עתר ב"כ הנואשת להורות על ביטול כתב האישום בשל הגנה מן הצדק.

דין

12. סעיף 57א(א) לחסד"פ קובע:

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

"משר הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שיקבעו במנהלי רשותות החקירה באישור הייעץ המשפטי לממשלה ובנהנויות הייעץ המשפט לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתוב אישום אם חלפו התקופות הקבועות במנהלים ובנהנויות כאמור, אלא בהסכמה הייעץ המשפטי לממשלה".

סעיף 8(א) לתיקון 87 לחס"פ במסגרתו הוסף סעיף 57א לחס"פ קובע כי החוק יכנס לתוקף תוך 9 חודשים מיום פרסוםו.

החוק פורסם ביום 10.10.19 ולפיirc נכנס סעיף 57א לחס"פ לתוקף ביום 19.10.19.

13. כתוב האישום בתיק שבפני הוגש ביום 10.10.19 ולפיirc סעיף 57א כבר היה בתוקף וחל בעניין של הנואשות.

14. התנהלות ייחודית הטעיה

ב"כ הצדדים הסכימו ביניהם כאמור כי ההנחיה הרלוונטית הנוגעת למשך טיפול הטעיה עד להגשת כתוב אישום היא הנחיה 4.1202 בנוסחה המקורי מאוגוסט 2010.

בעניין של הנואשות, אין חולק כי הטעיה מצדיה פולה בזמן סביר, קצר הרבה מזה שנקבע בהנחות היועם"ש להגשת כתוב האישום.

הטעיה החזירה את התיק להשלמת חקירה תוך 10 ימים מעת שהתקבל אצללה לראשונה (התיק הועבר לטעיה ביום 17.12.2017 וכבר ביום 22.2.17 הוחזר להשלמת חקירה).

גם לאחר שהתקבלת השלמת החקירה, התיק הוחזר לטעיה ביום 10.6.19 ותוך 4 חודשים, ביום 10.10.19 הוגש כתוב האישום לבית המשפט.

על כן, ניתן לקבוע כי לא נפל פגם במשך הזמן שהתיק טופל על ידי ייחידת הטעיות.

15. התנהלות ייחודית חקירות מע"מ

אני ערה לכך שהיחידה החקירת סימנה את החקירה בעניין של הנואשות עוד לפני נכנס החוק לתוקף.

עם זאת, נקודת הכרעה היא במועד הגשת כתוב האישום - במועד זה צריך לבדוק אם ייחידות החקירה והטעיה עמדו בתקופות שנקבעו בסעיף 57א לחס"פ ובנהלים הרלוונטיים, אם לאו.

וככל שלא עמדו בתקופות שנקבעו, הגשת כתוב האישום כפופה להסכמה הייעץ המשפטי לממשלה.

בפרשה שבפני לא הتبקרה הסכמת היועץ המשפטי לממשלה להגשת כתוב אישום בחולף התקופות ומילא לא ניתנה הסכמה שכזו.

16. כפי שצין ב"כ הנאשمت, מאז כניסהו לתקוף של סעיף 57א לחס"פ ועד למועד מתן החלטה זו (מדובר בתקופה של למעלה משנתים וחצי) טרם נקבעו נהלים רלוונטיים המחייבים את גורמי החוקירה של רשות מע"מ.

בהעדר נוהל של גורמי החוקירה, ביקש ב"כ הנאשמת לראות ביחידת החקירה וביחידת התייעות של מע"מ כגורם אחד ועל כן חייב את שני הגורמים גם יחד לעמוד בתקופה של 18 חודשים מרגע חקירת הנאשנות ועד להגשת כתוב אישום. המאשמה התגנדה לכך וטענה כי עסקין בשני גורמים נפרדים.

17. אין בידי לקבל את טענת ההגנה בעניין זה. העובה כי לא קיים ביחידת החקירהות של רשות מע"מ, נוהל שחיבר להיות קיים בהתאם להוראת סעיף 57א לחס"פ, ואשר מתייחס למשך החוקירה, אין בה כדי לבטל את הפרדה בין הגוף החקיר לגוף התובע.

18. מן ראוי שנוהל שכזה יוסדר לאalter.

יודגש כי סעיף 57א לחס"פ חל לא רק על רשות החקירה ורשות התייעעה של משטרת ישראל, **אלא על כל רשות החקירה ורשות התייעעה.**

מן ראוי לוודא כי נהלים והנחיות הנדרשים לפי סעיף 57א לחס"פ, יהיו בנסיבות הכל רשות החקירה והתייעעה.

19. הערה דומה כבר הערתה בהחלטה שנייתה על ידי בת"פ (באר שבע) 20-12-59030 מדינת ישראל נ' אבי דב (25.10.21), שם הוריתי על ביטול כתוב אישום שהוגש בעקבות בקשה להישפט על עבירה מנהלית מסווג חטא, כאשר כתוב האישום הוגש בחולף למעלה משנה מרגע שהתקבלה אצל התייעעה הבקשה להישפט. (תלו' וועמד ערעור על החלטה זו בתיק ע"פ (באר שבע) 20551-12-21). שם הפניתי תשומת לב היועם"ש כי "הנחתת היועץ המשפטי לממשלה: "נוהל והנחיות להפעלת חוק העבירות המנהליות, התשמ"ז (1985). (הנחתה מס' 4.3041 עדין לא קובעת מהו הזמן הסביר לטיפול בחקירות ותייעעות בעבירות מנהליות לפני המצאת הודעת הקנס, ואף לא קובעת מהו הזמן הסביר להגשת כתוב האישום לאחר הגשת בקשה להישפט".

גם שם ציינתי כי ראוי היה שהנחתה תעודכן ברוח תיקון לחוק.

20. אותה הערה מצאתי לנכון לעיר גם במקרה שבפני. רשות המסים אף היא כפופה לחוק, לרבות להוראת סעיף 57א לחס"פ והליך החקירה אמורים להתבצע תוך תקופה הזמן שקבעו בניהלי רשות החקירה, באישור היועץ המשפט לממשלה ובנהיותו.

נכון לעת זו, כך עולה מתייעוני הצדדים, אין נוהל כאמור.

ועל כן יש מקום לקבוע נוהל כאמור, ויפה שעה אחת קודם.

21. העדרו של נוהל, אין בו כדי להצדיק "גירית רגליים" של היחידה החקירה, כפי שקרה בפרשה שבפני ואין בו

כדי להצדיק הימשכות הליכי חקירה ללא מגבלת זמן סבירה.

על כן, ועד אשר תפעל רשות המס לקביעת נוהל הנוגע למשך תקופת החקירה, מצאתו להעזר, על דרך ההיקש, בנהול אח"מ 300.05.166 - "הגבלת משך החקירה נגד חשוד", נוהל שכאמור תקף ביחס לחקירות המבוצעות על ידי משטרת ישראל (להלן - "נוהל אח"מ 300.05.166").

על פי הנהול האמור: "בעבירה מסווג עווין יש לסיים את החקירה בעניין החשוד **בהקדם** ולא יאוחר מהתום שנתיים מיום חקירתו הראשונה באזהרה" (סע' 2(א)(2) לנוהל).

עוד נקבע בנהול כי לא יבוא במנין משך החקירה "פרק הזמן שמצווד ההוראה להשלמת חקירה ועד להעברת חומר החקירה בחזרה לתובע לאחר השלמת חקירה, **ובלבד שלא עלה על 6 חודשים...**" (סע' 3(א)(3) למטה).

המועד בו יש לראות את תחילת החקירה

22. ב"כ הנאשמה, טען כי יש לראות את תחילת החקירה ביום בו הנאשמת נחקרה לראשונה בתיק הראשון, קרי ביום 13.5.15.

אין בידי לקבל טענה זו.

32. אחוריו ואציג כי כל דוח תקופתי שלא הוגש במועד הקבוע בחוק מהוות עבריה ביפוי עצמה.

אין כל מניעה לפתח תיק חקירה בנפרד לכל דוח ולחקור בנפרד איחור בהגשת כל דוח.

העובדת שהיחידה החוקרת בחרה לחקור את 17 הדוחות שהוגשו באיתור במסגרת 3 תיקי חקירה נפרדים, ולא במסגרת תיק אחד, או לחלופין במסגרת 17 תיקים נפרדים, אין בה כדי לשנות את מהות העניין. ומהות היא שכל דוח שהוגש באיתור מלהו עבירה שעומדת בפני עצמה.

כפי שאון מניעה לחקור כל דוח בונפרד, אין גם מניעה להגיש כתוב אישום בגין כל דוח בונפרד, ואף אין מניעה לגזר עונישה במצטבר בגין כל דוח שהוגש באיחור, גם אם העבירות הוגשו באותו כתוב אישום.

ראו רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל (22.10.08):

הלהקה היא מלפני בית משפט זה כי כל דוח תקופתי אשר לא הוגש כנדרש לפי חוק מס ערך נוסף יחשב כעבירה בפני עצמה. כל הגשת דוח הינה אירוע בפני עצמו המתבצע בזמן נתון, ואין בדמיון בין הפעולות המתבצעות בעת הגשת כל דוח ודוח במשמעותו בצד לגורם לפעולות נפרדות אלו להפוך לידי מקרה אחר (ראו בר"ע 717/85 קונפורטי נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(4) 806 (1985)). אי כך, בצדוק הורשע המבקש בשמנונה עבירותיו שונות בגין כל אחד מהדו"חות שלא הוגש כנדרש על פי חוק מס ערך נוסף, ולא הייתה כל מניעה מפני בית המשפט לגזור עליו 12 חודשים מאסר בגין כל דוח שזכה, באופן מצטבר".

24. כפי שהמאמינה לא יכולה לטעון שההעברות האחרונות שנערכו על ידי הנואשות בשנת ביולי 2017, יכולות להכשיר את הימשכות הטיפול החקירתי והتبיעתי בעברות שנערכו בשנת 2015, אך לא יכולה הנואשת לטעון את הפיר, קרי כי תחילת החקירה בעקבות העבירה הראשונה, קרי חקירתה הראשונה ביום 13.5.15, מונעת מהמאמינה מלשוב ולחזור ולהגשים כתבי אישום בגין עבירות מאוחרות יותר שנערכו בשנת 2017.

25. לטעמי, הבדיקה צריכה להתבצע ביחס לכל עבירה בנפרד. ביחס לכל דוח תקופתי שלא הוגש במועד.

ביחס לכל דוח שהוגש באיחור יש לבדוק متى ה恰恰ה חקירתה הראשונה של הנואשת, ויש לבדוק שיחידת החקירה ויחידת הتبיעות לא חרגו מנהלים הקיימים (ומנהלים שאמורים היו להיות קיימים - אך עדין לא נמצא).

26. כאמור, ביחס לעבירות נשוא הדוחות התקופתיים של שנת 2015, המאמינה עצמה הסכימה כי משך הטיפול בעבירות אלו, לא עמד בקריטריונים שקבע סעיף 57א לחס"פ ועל כן הסכימה לביטול (חלק מההעברות שנערכו בשנת 2015 הסכימה המאמינה לבטל לפנים משורת הדין).

27. ביחס ליתר העבירות שנותרו בכתב האישום המתוקן, ולאחר המפורט לעיל, מצאתו חלק עבירות אלו לשתי קבוצות:

הקבוצה האחת כללה את העבירות נשוא הדוחות התקופתיים של חודשים 3/16, 4/16, 5/16, 8/16, 9/16 ו- 11/16, בגין דוחות אלו נחקרה הנואשת לראשונה בתאריך 6.2.17.

הקבוצה השנייה כללה את העבירות נשוא הדוחות התקופתיים של חודשיים 1-6/2017 בגינם הנואשת נחקרה לראשונה בתאריך 5.6.19.

אי עמידה בהוראות סעיף 57א לחס"פ ביחס לעבירות נשוא הדוחות של שנת 2016.

28. ביחס לדוחות משנה 2016 לא מצאתו כל הצדקה לזמן הרב שנדרש להשלמת החקירה.

29. ביום 22.2.17 התבקשה השלמת החקירה, שכלה פעולה חקירה אחת ויחידה - חקירה נוספת של הנואשת. השלמת החקירה נמשכה למעלה מ- 27 חודשים. זמן בלתי סביר לכל הדעות.

כאמור, לטענת המאמינה הזמן הרב שנמשכה השלמת החקירה נבע מכך שהיחידה החקירה פעלה מספר רב של פעמים לזמןה של הנואשת לחקירה אך זו לא התקיצה.

לטענת ההגנה היחידה החקירה פעלה אחת ל- 5 חודשים לשלווה הזמנה לחקירה, לכתובות שבדייעבד התבורה כלל נכונה,omid שהיחידה החקירה יצרה קשר טלפוני עם הנואשת, התיצבה הנואשת לחקירה כפי שנדרשה.

עינתי במסמכים שהוצגו לעיוני בנוגע לזמן הנואשת לחקירה. לא הוצגו נתונים המלמדים על ניסיונות התמחיקות של הנואשת מלהתייצב לחקירה, לא הוצג ولو זמן אחד שנמסר לנואשת ושיהיא מנעה מלהתייצב (כל המידעים שהוגשו לעיוני נעדרי הסבר אם הגיעו ליעדם אם לאו) והנאשם אף לא נחקרה על כן בחקירה.

אמנם הנאשمت עברה להטגורר בכתבות אחרות ועל פי הנטען לא עדכנה כתובתה במשרד הפנים ואצל רשות המשפטים, עם זאת, אין בכך כדי לראות בנאשמת כמי שמתהמקת מהליכים באופן שמעכב או מונע את העמדתה לדין, עליה שבתקיימה "עצר מנין פרקי הזמן הקצובים לטיפול בתיק (ראו סעיף 4(ג)(11) להנחיות הייעוץ המשפטי לממשלה מס' 4.1202). אף לא ניתן לראות בנאשמת כ"חשודה שלא ניתן לאטרה" (סעיף 3(א)(1) לוג'ר א"מ מס' 300.05.166).

אין בעובדה שהנאשפת לא עדכנה את כתובתה כדי להצדיק שהיא של מעלה משנתים, תוך ביצוע ניסיון ליזומה אחת ל- 5 חודשים, מבל' לשמר אפילו את האינדיקטות ביחס לתוכאות היזמן, ומבל' לבצע כל ניסיון של ממש לאירועה.

30. לא זו אף זו, עיון ב"השלמת החקירה" שבוצעה, קרי בחקירה הנאשמה מיום 10.6.19 מלמד כי פעולה החקירה הנ"ל לא כללה כלל השלמת חקירה בגין העבירות נשוא הדוחות התקופתיים של שנת 2016, אלא ה"השלמה" כללה חקירה של העבירות החדשות שהנאשמה המשיכה לבצע במועד המאוחר למועד בו התב kraהה השלמת החקירה, קרי עבירות בגין לדוחות התקופתיים 1/17, 2/17, 3/17, 4/17, 17/4, 5/17.

על כן, לא זו בלבד שההשלמה החקיריה נמשכה למשך חודשים נוספים, אלא בפועל לא בוצעה כל השלמה ביחס לאותן עבירות שבגיןן נדרשה ההשלמה.

31. לאור כל המפורט לעיל, בהעדר ניהול ביחס למשך הזמן הרαιי להימשכות חקירות של רשות מע"מ, ותוך היקש
מנוהל החקירות הרלוונטי של משטרת ישראל, בהעדר כל הצדקה לשינוי הממושך בהשלמת החקירה,
שבפועל אף לא בוצעה כל השלמה, אני מקבלת את טענתה ב"כ הנאשמת ומורה על ביטול האישומים ביחס
לדוחות התקופתיים של שנת 2016.

וינדיגש - ביטול אישומים אלה אינו פוטר את הנאשומות מחובתן לשלם את חוב המס לפקידי השומה, וככל שהחוב לא ישולם - ניתן יהיה לגבות את החוב בהליך אזרחיים.

שיהו בחקירה הדוחות של שנת 2017 - שאינו עולה כדי הגנה מן הצד

32. בגין הדוחות משנהת 2017 הנאשמת נחקרה כאמור לראשונה בתאריך 5.6.19 וכבר ביום 10.6.19 הועבר התקין לחידת התביעות ובתווך 4 חודשים הוגש כתב אישום.

גם ביחס לדוחות אלו, אין שבעת נתן מהshireי של 23-28 חודשים מרגע ביצוע העבירות נשוא הדוחות של שנת 2017 ועד שהנאשמה נחקרה בגין לראונה.

בוחלט ניתן היה לפעול בצורה מהירה יותר ויעילה יותר ליזמן הנאשمت לחקירה בגין דוחות אלו, גם אם הנאשמת לא עדכנה את כתובתה המקורי.

וינדיגש - על פי נוהל אח"מ 300.05.166 שהזוכר לעיל וshall סיום את החקירה הפלילית **בהקדם האפשרי**.

עם זאת, אין מדובר בהתנהלות שהיא בחריגה מהתקופה המירביה שנקבעה בנוהל (שנתים מיום החוקירה הראשונה באזורה). ועל כן, במקרה דנן אין בשינוי הנ"ל בחקירה כדי להביא לביטול כתוב האישום מכח סעיף 57א לחסד"פ.

33. בرع"פ 1611/16 **מדינת ישראל נגד יוסף יוסוף ורדי** (31.10.18) נקבע, בין השאר:

"ישראל הוכר זה מכבר שהיוי כUILה להגנה מן הצדוק. לאור מכלול השיקולים שנמנו לעיל, נקבע בעבר כי השיוי בהגשת כתוב האישום עשוי להביא להחלטתו של עקרון ההגנה מן הצדוק - כאשר הימשכות הליכי החוקירה וההעמדה לדין התנהלו בעצתיים, והביאו לפגיעה ממשית ביכולתו של אותו נאשם להתגונן, או כאשר חלוף הזמן מעורר סתרה עמוקה לחובת הצדוק וההגינות המתוחיבת מניהול הליך פלילי תקין".

עוד נקבע שם כי :

"אכן, לצד ערכי המהות בדבר האינטראס הציבורי בהעמדתו לדין של העבריין, ומתן אורך רוח לרשויות החוקירה לבצע את מלאכתן בהתאם לשיקוליהם ולMORECOOT הדרישה - אין להקל ראש באפשרות כי חלוף זמן משמעותי בהעמדה לדין יביא לשיבוש באורחות חייו של הנאשם, ואף יביא לפגיעה בהגנתו - בגין אובדן ראיות והיטשטשות זיכרונות של עדים רלבנטיים".

34. בנסיבות שבעני, אמ衲 הליכי החוקירה בגין דוחות 2017 התנהלו בעצתיים, והכוונה לשלב ש邏輯ו העברות ועד לחקירתה הראשונה של הנאשמה בגין, אך לא התרשמי כי הימשכות ההליכים הביאה לפגיעה ממשית ביכולתן של הנאשומות להתגונן.

ההגנה אף לא טענה כי השיוי פגע ביכולתן של הנאשומות להתגונן מפני האישומים המיוחסים להן. לא נטען כי נעלו ראיות מזכות, לא נטען כי בשל השיוי לא נשמרו מסמכים רלוונטיים, או כל טענה אחרת שיש בה כדי ללמד על פגיעה בהגנת הנאשומות. לא הוגש תצהירים ולא הוצגו כל מסמכים אחרים התומכים בטענה (ש כאמור לא טענה) של פגעה אפשרית בהגנת הנאשומות בשל השיוי.

35. בנסיבות אלו, לא מצאת כי השיוי ביחס לחקירות העברות הקשורות לדוחות משנה 2017 מקיים לנאשומות הגנה מן הצדוק, אשר מצדיק ביטולו של כתוב האישום.

עם זאת, השיוי האמור כן יהווה שיקול ל考לה, בעת גירת עונשן של הנאשומות, ככל שבוטטו של יום תורשענה בדיון.

36. סיכומו של דבר, אני מקבלת באופן חלקית את טענת ב"כ הנאשומות ומורה על ביטול חלקו של כתוב האישום כך שימחקו ממנו העברות נשוא הדוחות התקופתיים של השנים 2015 ו- 2016 ויאשרו בכתב האישום 6 עברות של אי הגשת דוחות במועד, דוחות לתקופות של 1-6/2017.

37. העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשפ"ב, 30 אפריל 2022, בהעדך
הצדדים.